

Frankfurt 2013 očima nejmladšího účastníka Daniela Mikušťa

Jednoho dne mi Lucka Kohutová nabídla možnost jet do Frankfurtu. Neváhal jsem ani chvíli a s radostí jsem tuto nabídku přijal. A podařilo se. Páteční ráno jsem strávil rušně. Dojel jsem na vlakové nádraží, kde na mne již čekali mí spoluhrači ([Maniak Botur](#), [Lucka Kohutová](#), [Štěpán Koláček](#), [Lukáš Kolek](#), [Martin Melčák](#)). Odcestovali jsme vlakem do Prahy. Cesta utekla jako voda, jelikož jsme hráli karty, povídali si a zkrátka jsme se nenudili. V Praze na nás čekal náš kapitán Michal Kopecký se svým skvělým autem, které nás v bezpečí dovezlo na určené místo tam i zpět. Zde v Praze se k nám připojili ještě naši další dva kamarádi z Uherského Hradiště ([Honza Mráz](#), [Kuba Vojtík](#)). Jeden z nich ([Honza](#)) se mnou prožil dlouhý den hraní. Během cesty autem jsme měli několik zastávek na občerstvení a protáhnutí. Ve večerních hodinách jsme nakonec s pouhou jednou odchylkou z cesty ([jeli jsme bez bloudění, ale trošku děcka tahat za nos nemůže být špatně](#)) dorazili do Frankfurtu.

Ubytovali jsme se na hotelu a za pár minut nás čekal večer plný dobrot a hraní. Vydali jsme se přes město do nedalekého bytu, ve kterém naše maličkosti strávily večer. Zde se nám naskytla možnost spatřit naše některé budoucí soupeře, ale zároveň i kamarády. Lidé ze čtyř zemí, Česka, Německa, Francie a Holandska. Zahrál jsem si skoro se všemi účastníky, a to zejména s těmi, které jsem viděl poprvé. Po vyhlášení výsledků přišla již očekávaná večeře, na které jsme si všichni pochutnali. Rozloučili jsme se a vydali na hotel, já plný zážitků z daleké cesty a prvního večera hraní.

Druhý den ráno se rozpoutal souboj mezi osmi týmy, každá zem vyslala dva. S mým partnerem se mi hrálo dobře. V půlce dne nastal čas na oběd, makaróny s omáčkou a lahodným salátem s výborným dresinkem. Druhá část dne náležela opět hraní. Následovala večeře, které se zúčastnili všichni hráči. Mně osobně chutnal lahodný řízek opravdu skvěle a zjistil jsem pravdu o Francouzech...mají rádi hodně kořeněná jídla. Po dlouhém dni jistě všichni uvítali chvíli večerního odpočinku. Avšak já společně s Martinem, Štěpánem a Maniakem jsme se vydali na večerní průzkum města. Maniak se od nás po chvíli odpojil z neznámých důvodů. Večerní pohled na Frankfurt zářil světly, z osvětlených budov, ve kterém potichu šuměla řeka. Noc jsme samozřejmě strávili spánkem.

Nedělní ráno nám zpříjemnila snídaně ve formě švédských stolů. Zde skončil náš pobyt na hotelu a my jsme se museli sbalit a následoval odjezd zpět domů se zastávkou na dohrání turnaje. Po odehrání několika ([40, v sobotu 70](#)) krabic, se snědl oběd a následovalo vyhlášení výsledků. Našemu prvnímu týmu se dařilo více. Jako odměna za snahu od našeho kapitána se stalo udělení padesáti kliků ([10 kliků za každý VP pod 25 proti Francii 2](#)).

Rozloučili jsme se s ostatními, nasedli do auta a nalézali cestu zpět do naší rodné země. Cesta se nezdála být dlouhá, jelikož většina odpočívala po dlouhém víkendu. Po příjezdu do Česka začalo obvolávání rodin. Dozvěděli jsme se nepříjemnou zprávu. V Ostravě a okolí napadlo několik centimetrů sněhu, dopravit se domů se stalo nemožným. Při večeři v nízkokalorickém občerstvení následovalo rozhodnutí o tom, jak tuto situaci vyřešit. Dohodli jsme se přespat u známého kamaráda a následujícího rána odjet vlakem domů. Mne se to však netýkalo. Má rodina strávila prázdniny u známých, a proto si mne vyzvedli na předem určeném místě. Na velikonoční pondělí vše proběhlo hladce. Dostal jsem zprávu o tom, že mí přátelé jsou již na zpáteční cestě. Tento den jsem strávil obvyklým způsobem, jako každý rok. Rozloučil jsem se se známými a odjel společně s rodinou domů.

Moc se mi tam líbilo. Dozvěděl jsem se nové věci, seznámil se s novými lidmi, vyzkoušel si možnosti své angličtiny a samozřejmě nechyběla ani legrace. Jsem rád, že se mi tato možnost naskytla.

Daniel Mikušťa ([s komentářem náčelníka](#))